СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVIII. Ч. 294. Джерзи Сіті, Н. Дж., четвер, 18. грудня 1930. VOL. XXXVIII. No. 294. Jersey City, N. J., Thursday, December 18, 1930. THREE CENTS.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ УЗНАЄ 18 ПОПРАВКУ НЕЗАКОННОЮ

НЮАРК (Ню Джерзи). — Окружний суддя Вилієм Клерк став голосною фіґурою на всій американській землі задля свого рішення в справі Вилієма Спреґа, обжалованого за перевіз пива. Суддя відкинув обжаловання, а своє рішення умотивував тим, що 18 поправка ніколи не стала частиною конституції Злучених Держав.

Клерк твердить, що ратифікація 18 поправки з боку стейтових леґіслятур була неправильною, бо не відповідала приписам артикулу 5. конституції.

Клерк твердить далі, що така поправка повинна була бути затверджена конституційними конвенціями, вибраними горожанами ріжних стейтів.

ВАШИНҐТОН ЗАКЛОПОТАНИЙ.

ВАШИНҐТОН. — Як тільки у Вашинґтоні довідалися про рішення судді Клерка в справі прогибіції, піднеслися ріжні коментарі. Навіть мокрі сумніваються, чи рішення Клерка буде затверджене Найвищим Судом, а саме проти цього рішення внесено відклик. Колиб узнано 18. поправку неважною, то тимсамим треба буде уневажнити інші поправки, які відносяться до призвання жінкам права голосовання і до знесення невільництва.

Сухі твердять, що рішення Клерка є спробою нюйорських адвокатів завдати удар прогибіції. Вони кажуть далі, що такі спроби роблено вже давніше, але Супрім Корт завжди їх уневажняв.

АҐЕНТИ НЕ ЖУРЯТЬСЯ РІШЕННЯМ КЛЕРКА.

НЮАРК. — Прогибіційні аґенти заповідають, що рішення судді Клерка, яким звільнено Вилієма Спреґа, котрий пачкував пиво, не спинить їх у дальшій роботі. Навпаки, аґенти думають свою працю подвоїти.

ҐІТЛЄР НА ЖОЛДІ МУСОЛІНІЯ.

НЮ ЙОРК. — Вернер Абель, бувший сторонник Ґітлєра, котрий проводив фашистівським пучем у Монахії в 1923 р., закинув Ґітлєрови, що він є в порозумінню з Мусолінієм, та що побирає від нього гроші. Він твердить, що між Мусолінієм і Ґітлєром заключено умову, якою Ґітлєр зобовязався, коли фашисти прийдуть в Німеччині до влади, признати Італії право до Полудневого Тиролю.

Справа опинилася в німецькім суді в Монахії. А тепер переслухано в Ню Йорку Джюзеппе Міліораті, котрий нібито був посередником між Мусолінієм і Ґітлєром. Міліораті перечив закидам Абеля, але признався, що стрічався з Абелем.

Абель, котрий приїхав з Німеччини на переслухання, заявив, що Міліораті не відважився би говорити неправду перед німецьким судом і тому візвав його зізнавати в Німеччині. Міліораті згодився на це, тільки вимагав звороту коштів подорожі. Абель згодився здепонувати в банку на ту ціль $1,500, але твердить, що Міліораті таки не стане перед німецьким судом.

КОЛИ ЖІНКА ДОПІКАЄ.

НЮ ЙОРК. — Полісмен Джеймс В. Ворд, відомий з 22-літньої совісної служби, вбив свою жінку, а потім відобрав собі життя револьверовим вистрілом. Перед самим самогубством зателефонував він до своїх шваґрів і повідомив їх, що вбив жінку, бо так йому допікала задля дітей, що не міг вже довше видержати.

Ворд був вдівцем і мав двоє дітей від першої жінки. Оженився з вдовою з двома дітьми.

СЛІПИЙ ПРОЗРІВ.

ЛЕНСІНҐ (Мішіґен). — Мервін Дженкінс, пяніст, відомий зі своїх оповідань по радіо, сліпий від 25 літ, побачив на одно око по переведеній операції, підчас якої вдалося усунути катаракту з одного ока.

Побачивши лікаря і норску, Дженкінс спершу налякався, а потім попросив привести до нього жінку і дволітню донечку.

ЗАБРАЛИ МОРФІНИ НА $1,000,000.

НЮ ЙОРК. — Цілий тиждень ждали 16 цлових аґентів на пачкарів морфіни. Про це повідомив цловий уряд один моряк, котрого пачкарі звільнили зі служби. Вартість сконфіскованої морфіни виносить понад $1,000,000.

КУЛИДЖ ДАЛІ ТАКИЙ, ЯК БУВ.

ВАШИНҐТОН. — Д-р Е. Б. Клементс, котрий відвідав бувшого президента Кулиджа в Нортгемптон, Масс., подає, що Кулидж нічого не змінився. Багато курить, слухає і нічого не говорить, іде скоро спати і рано встає. Клементс каже, що Кулидж не думає ще раз кандидувати на президента, а є певний, що конвенція затвердить Гувера поновним кандидатом.

ЗРЕЗИҐНУВАВ МЕНАДЖЕР ГЕРСТА.

НЮ ЙОРК.—Полковник Френк Накс, ґенеральний менаджер часописних підприємств Герста, заявив, що уступає, бо не може погодитися з Герстом у бизнесі. Накс побирав річно понад $100,000 платні.

ЮВИЛЕЙ ПРОФ. Д-РА ЗЕНОНА КУЗЕЛІ.

Дня 17. грудня ц. р. відбудеться в салі берлінського університету ювилейне свято з нагоди 30-літної наукової та громадянської діяльности професора д-ра Зенона Кузелі. Свято влаштовують українські організації в Берліні за ініціятивою Українського Академічного Товариства. На святочну академію складаються промови пп. Антоновича, о. д-ра Вергуна, проф. Д. Дорошенка, сотника Р. Ярого і професора берлінської техніки, д-ра Фиттінґера.

Листи і привіти просимо слати на адресу о. д-ра П. Вергуна: Dr. Peter Werhun, Berlin N 24, Johannisstrasse 4, Germany.

ЮГОСЛАВІЯ СТАРАЄТЬСЯ ПРО ПОБІЛЬШЕННЯ НАСЕЛЕННЯ.

Югославянський уряд є занепокоєний сильним зростом населення у ворожій Італії. Супроти цього уряд робить ріжні заходи, щоби збільшити число населення в Югославії. І так між іншим уряд наложив спеціяльний особистий податок на всіх, які не вступили в супружий звязок і то як на мущин так і на жінок. Противно, ці родини, які матимуть більше ніж 9-ро дітей, будуть звільнені від всіх податків. Покищо не відомо, які наслідки матиме в практиці цей розпорядок югославянського уряду.

ЦІКАВИЙ ПРОЦЕС У ВІЙСЬКОВІМ СУДІ.

У травні ц. р. військова поліція викрила в 26. полку піхоти зловживання, а саме виявилося, що деякі резервісти за хабарі дістають посвідки, що вонни відбули місячні вправи, хоч цих вправ не відбули. Тепер у військовім суді у Львові почався процес проти 16 обвинувачених в цій справі, між якими на лаві обвинувачених засів майор Осип Модест Наварецький і кількох підстаршин 26. п. п. Акт обвинувачення говорить, що вище згадані за 20—30 долярів звільняли резервістів від вправ.

СЛОНИ НЕ ЛЮБЛЯТЬ ПРАПОРІВ.

У Лондоні відбувався традиційний похід з нагоди заприсяження нового лорда-майора. У поході ведено також чотирох слонів. Слонам чомусь не подобались прапори, несені студентами, і вони кинулись на студентів, ранили кілька осіб, а один слон вирвав трубою з рук студента прапор та кинув його під ноги. Серед публики счинився переполох. Взагалі наслідком цього випадку було ранених 20 осіб.

НАПАД НА ПОЧТУ.

До почтового уряду у Вильні прийшло кількох бандитів, одягнених в однострої почтових урядовців, які, предкладаючи фальшиві документи від дирекції почти, зажадали 25,000 золотих. Урядовець видав їм 25,000 зол., але по хвилині ця справа видалася йому підозрілою і він покликав поліцію. Бандитів арештовано і виявилося, що цей хитрий напад інспірували деякі почтові урядовці, які втратили посаду.

З ЖИТТЯ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

„Комуніст" пише, що над Доном робітники відмовились брати участь у роботі т. зв. штурмових бриґад, заявляючи, що коли вони голодують і ходять босі, то працювати не можуть. В селі Дмитрівка селяни напали на секретаря ради Черкасова і ранили його 12 ударами ножів. Ранено також делеґата центрального комітету партії, Нікітіна. У Гречанах під Проскуровом селяни напали на маґазин комуни і розібрали збіжа, за що арештовано 5 селян.

ОДНА ФОТОҐРАФІЯ.

У краківськім „Ілл. Курєрі Цодз." і львівській „Ґазеті Поранній" поміщено, як „сензаційний документ співпраці УНДО і УВО", фотоґрафію кількох бувших українських послів з останнього сойму, поміж якими видніє і полковник Евген Коновалець. „Ґазета Поранна" впевняє, що фотоґрафію, яка „представляє головного команданта УВО Коновальця в оточенні провідників УНДО", найдено підчас останніх ревізій, однак де, в кого й коли та хто її передав до ґазет — цього там не подається. Знимку — мовляв — зроблено в Берліні минулого року „в часі зїзду діячів УНДО і УВО". Ціла та фотоґрафія досить таємнича. Кілька лиць справді нагадує відомих бувших послів, однак деякі зовсім чужі; нпр. особа, яка буцімто має представляти бувшого посла В. Целевича, рішучо п. Целевичем не є. Перший раз чуємо теж про якийсь „зїзд діячів УНДО і УВО у Берліні". На жаль — усі бувші посли, на фотоґрафії представлені, знаходяться нині у вязниці, за виїмком одного, якого нема у Львові. Тому ми не всилі покищо засягнути щодо тієї знимки ніяких пояснень і інформацій, але будемо старатися зробити це можливо найскорше. — („Діло").

НОВА РЕПТИЛЬКА.

У Луцьку має виходити нова рептилька для селян, якої редактором має стати п. Тележинський, дотеперішній співробітник „Української Ниви", що малаб наразі заховати свій дотеперішній характер. Після виборів — доля „Української Ниви" остаточно вирішиться. У створенні нової рептильки брав діяльну участь п. Боґуславський, з чого виходить, що новий орган має стати унікатом хрунівства.

МАНЯК ПАЛІЄМ.

Краківська преса подає, що в селі Мала Церквиця під Бидгощем арештовано якогось маняка, Івана Тандецького. Він підпалював будинки тамошніх господарів, бо вірив, що люди можуть очистити свої душі від гріхів тільки при помочі вогню. Таким чином цей маняк спалив багато будинків і навіть промовляв на зборах, закликаючи грішників підпалювати свої хати.

ЗАЛІЗНИЙ БРУК.

У Франції уложено в одному малому містечку на пробу залізний брук з вижолоблених кісток, споюваних цементом. Залізна вулиця тримається знаменито, хоч її вже три роки вживають. Хто зна, чи незадовго всюди не заведуть такого способу вимощування доріг.

ХОЧУТЬ ВІДЧИНИТИ ГРІБ НАПОЛЕОНА.

Французька преса пише, що деякі французькі лікарі хочуть просити уряд, щоби він позволив відчинити труну Наполеона, яка лежить в Домі Інвалідів у Парижі. Лікарі хочуть ще раз оглянути тлінні останки Наполеона, щоби ствердити, на яку недугу він помер: чи на недугу рака, чи на яку іншу недугу.

ВБИЛИ ПОЛІЦАЯ.

Дня 23. листопада підчас виборів до шлеського сойму прийшло в деяких місцевостях Горішнього Шлеську до кровавих подій. Польські джерела повідомляють, буцімто в місцевости Галашовиці пастор Гальфінґер підчас виборчої аґітації спричинив велике схвилювання юрби, що кинулася на поліцію. Підчас тих подій, яких подробиці невідомі, вбито поліцая Шнапке. Пастор Гальфінґер нібито втік у Німеччину.

ОСУШУВАННЯ ПОЛІССЯ.

Поліські багна, яких там є майже 16,000 кв. км., хоче уряд змеліоризувати. Міністерство прилюдних робіт зорґанізувало спеціяльне бюро в Бересті над Бугом. Бюро це, крім знимок і гідротехнічних студій, робить при помочі наукових і фахових сил студії ґеольоґічні, рільничі та гідроґійні, щоби здобути основи для опрацювання проекту. Досліди, що річно коштують півтора міліона золотих, покінчаться мабуть до 5-ох літ. Тоді щойно почалися би праці задля висушення Полісся.

З ЖАЛЮ ЗА БАТЬКОМ.

У Відні помер Людвик Ґіллі і залишив 17-літню дочку Марію. Ця сирота по смерти батька попала в таку розпуку, що пішла на цвинтар і на гробі батька отруїлася. Сторож цвинтаря найшов трупа цієї дівчини.

ВБИВ ВАРТІВНИКА.

Польські часописи пишуть, що біля села Медики (недалеко Перемишля) в ночі вистрілив хтось двічи до Андрія Тиховського, що пильнував стирти сіна. Тиховський, ранений двома кулями, впав на землю. Тоді невідомий приступив до раненого та добив його якимсь гострим приладом. Поліція шукає вбийника при помочі поліційних собак.

„КОРОЛЬ ВЛОМНИКІВ" УТІК З ВЯЗНИЦІ.

Із тюрми в Ченстохові втік „король вломників", Ст. Ціхоцький. Він між іншим зоґанізував був підкоп до державних графічних заведень у Варшаві, а на початку ц. р. невдалий влом до скарбниці Банку Польського в Ченстохові. Тоді Ціхоцького арештували. Небаром мав станути перед судом. Ціхоцький вистарався у вязниці управи, що йому вільно було голити людей у тюрмі. Дня 7. жовтня голив якогось тюремного функціонаря, а опісля не найшли вже Ціхоцького в його келії. Він вийшов попри вязничну сторожу у фризиєрськім фартусі на подвіря, перескочив через паркан і автом відїхав на двірець. Поліція переводить облаву в цілому ченстоховському повіті.

ЛЯХИ ХОТІЛИБ „ПАЦИФІКУВАТИ" БУКОВИНУ

ОББРІХУЮТЬ УКРАЇНЦІВ ПЕРЕД РУМУНАМИ, ЩО НІБИТО УКРАЇНЦІ ПІДБУРЮЮТЬ НАСЕЛЕННЯ ПРОТИ ЛЯХІВ.

ЧЕРНІВЦІ (Буковина). — Місцева українська ґазета „Час" подає, що польська делеґація, яка була в румунського міністра Міґалакія, не тільки жадала іменування Поляка четвертим віце-бурмістром у Чернівцях, але також просила оборони перед Українцями. Делеґація представляла міністрови, що нібито по селах підчас віч Українці розповсюднюють „неправдиві вісти про події в Польщі" й бунтують селян проти буковинських Поляків.

Ґазета катеґорично заявляє, що ніхто з Українців на вічах не бунтував людей проти буковинських Поляків, а люде лише протестували проти некультурних звірств польської влади, поповнених на безборонному українському населенню. Далі ґазета запевняє буковинських Поляків, що вони можуть бути спокійними, бо український нарід нездібний до таких звірств, яких допустилися їх „браця" в Галичині.

Вкінці ґазета з обуренням протестує проти спроби буковинських Поляків, наслати румунську поліцію на спокійне українське населення. Ґазета певна, що жадна у світі держава не піде слідами Польщі й не схоче здобути собі „польської слави".

ЛЯЦЬКА ПОЛІЦІЙНА ПРОВОКАЦІЯ.

БРОДИ (Західня Україна). — Ні для кого нема секрету, що багато актів „саботажу" поповнили самі Ляхи, щоби спровокувати й виправдати присилку карних загонів на села Західньої України. Вже доказано, що багато Ляхів палили свої власні маєтки, щоби здобути асекурацію, яка в теперішних відносинах у Польщі часто являється одиноким поратунком для ляцьких панів та підпанків, що „загосподарювалися" в борги по самі вуха.

Та одна з найвиразніших прояв ляцького „саботажу" сталася недавно в громаді Дубє, брідського повіту. В цьому селі вже віддавна селяни ходять стерегти телефонічні стовпи на залізниці. Староста все хотів до села спровадити карну експедицію, та на жаль для нього, не мав „законної" причини до того.

Аж ось в пітьмі одної ночі варта побачила, як якийсь осібняк виліз на один стовп і вже почав перетинати дроти. Селяни скоро зловили його, а притім побили так, що його мусіли відставити до шпиталю. Там виявилося, що тим „саботажистом" був поліцай з сусіднього села.

ПІЛСУДЩИНА УРЯДУЄ.

ВАРШАВА (Польща). — Урядовий соймовий бльок своєю більшістю відкинув усі запити опозиції, скеровані до уряду, в справі арештування бувших соймових послів та знущання й биття їх в арештах. Цей запит урядовий бльок відхилив, мотивуючи своє рішення тим, що покривдженні особи мають для сатисфакції інші шляхи ніж сойм, бо сойм не є місцем для таких запитів.

Таксамо більшість урядового бльоку відкинула домагання опозиції, щоби звільнено з арештів тих, хто вибраний до нового сойму й мусить бути на засіданнях сойму, щоби виконати свої обовязки. Опозиція подала кілька фактів знущання й побиття бувших послів підчас арештів і тримання їх у вязниці. Наприклад, бувшого посла, д-ра Ліберманa, в дорозі до Берестя Литовського завезли в ліс і там катували до непритомности. Били поліцаї й офіцири.

Опозиція підтверджує все те, що писав у ґазеті „Роботнік" Струґ про катування й морення голодом та залякування розстрілом арештованих. Підчас катування арештованих у фортеці біля їх вязниці заводили мотор тягарового авта, щоби він своїм гамором заглушував зойк катованих.

(Ред.: Таксамо й большевики в часі розстрілів заводять мотори тягарових авт, щоби заглушити стріли й зойк умираючих).

РОЗБИТТЯ РОСІЙСЬКО-КИТАЙСЬКИХ ПЕРЕГОВОРІВ.

МОСКВА (СССР). — Переговори в справі Східно-Китайської залізниці, що довший час тягнулися в Москві між представниками китайського та радянського уряду, остаточно розбилися. Китайська делеґація поробила приготовання для відїзду в Китай.

В останньому свому листі голова китайської делеґації пише свому російському колезі, що він сподівається, що колись і десь ці переговори знову почнуться.

РЕВОЛЮЦІЯ ШИРИТЬСЯ.

МАДРИД (Еспанія). — В цілій країні заведено сувору цензуру, а тому годі сказати, що діється тепер у краю. Робітництво оголосило загальний страйк, щоби підтримати революціонерів. Ширяться чутки про все нові заворушення у військах і захоплення революціонерами деяких міст.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Загравицею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи", Montgomery 5—0498. Тел. У. Н. С.: Montgomery 5—1838

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ОДНО ПЕВНЕ: ТЕРОР БУВ, Є І БУДЕ

Г. Р. Никербокер, заграничний кореспондент „Ди Ню Йорк Івнінг Пост", закінчив серію дописів, зведених під одну спільну назву „Червона торговельна загроза".

В 24 дописах, надсиланих з ріжних торговельних і промислових совітських центрів, намагався Никербокер представити теперішнє господарське положення совітів, звертаючи головну увагу на „Пятилітку".

Американський кореспондент не закривав нічого, що виходило на користь совітів. „Пятилітку" представив він як величезний господарський експеримент, від якого залежатиме істновання совітів.

Никербокер є того переконання, що ні Сталін ні ніхто інший не знають, що станеться з совітами і їх експериментом, хоч увесь їх запал обертається тепер біля одної ставки: „Пятилітки." Тому все населення терпить нужду й голод задля „пятилітки". Тому ввесь державний апарат, вся торговля, ввесь імпорт і експорт, всі сили молоді, все те кенено в жертву „пятилітці".

Та не сталося це добровільно. Бо ведеться це при помочі страшного терору. Чрезвичайка є сьогодні ще сильнішим паном, ніж була давніша. Людей далі розстрілюють по ночах без переслухання і суду і ховають так, що й слід за ними пропадає. В той спосіб здушується всякі прояви невдоволення. Арештується навіть лікарів з Інституту Мечнікова за те, що по їх щепленню жовнірам набреніла шкіра. А це вже було достаточним доказом, що лікарі — контрреволюціонери.

Никербокер приходить до переконання, що совіти так стерроризували людність, що вона буде голодувати і далі нидіти, а не в силі буде піднестися проти совітів, бо всі опозиційні елементи чрезвичайка усуває завчасу, а вся проча маса застрашена й безвільна. Є тільки одна надія, що коли провалиться „пятилітка", тоді готові піднестися і ті безвільні маси.

Зате цілий большевицький плян може завалитися, пише Никербокер, в кождій хвилі, коли заграниця відмовить совітам помочі. Бо як це дивно не виглядає, каже американський кореспондент, а капіталісти допомогають властиво большевикам у їхніх експериментах. Бо коли би забрано сьогодня совітам чужинецьких інжинірів і інших знавців, коли би їм не доставлювано машин і ріжних сирівців, то ціла „пятилітка" відразу провалилася би.

Що буде отже з совітами і їх „пятиліткою" — не знати. Але чрезвичайка остане, як довго істнуватиме червона влада. Так пише Никербокер.

ПРИЄДНУЙТЕ ДІТЕЙ ДО У. Н. СОЮЗА.

На підставі ухвали екзекутивного комітету У. Н. Союза з дня 25. жовтня 1930 р., отсим проголошується

ВЕЛИКУ ТРИМІСЯЧНУ КАМПАНІЮ

ОРГАНІЗУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА

В ЛИСТОПАДІ І ГРУДНІ 1930 РОКУ І В СІЧНІ 1931 РОКУ.

Приєднуйте дітей до своєї рідної організації. Підготовляйте своїх наслідників. Будуйте свою організацію на користь і славу собі та свому поколінню. Скріпляйте свою національну твердиню, У. Н. Союз в Америці, на пожиток і славу свому поневоленому Народови.

В рідним нашім краю вороги нищать наші національні і культурні здобутки. Браття й Сестри наші, хоч знаходяться в крайній нужді і розпуці, не піддаються, але знищене відбудовують. Тому й нам, хоч пригнобленим навислими хмарами економічної кризи і страхіттям безробіття, не слід піддаватися, тимбільше, що тут не про відбудову, а лиш про розбудову свого національно-культурного здобутку розходиться.

Покажім, кому слід, що свідомість національна і культура наша сильніші ніж брутальна сила наших ворогів, та що ми сильно зорганізовані не лиш по їх „кресах", але по цілому світі і тому скорше чи пізніше належне собі місце між культурними народами мусимо здобути.

Хай по трамісячній отсій кампанії не лишиться ніодна українська дитина в Злучених Державах, котра до цеї організації не належалаб і не ступалаб слідами батьків у розбудові цеї твердині в дальшу користь собі і свому поколінню, на глум ворогам, а на славу України!

МИКОЛА МУРАШКО, гол. предс.;
ІВАН КАШТАНЮК, гол. рек. секр.

BISHOP VISITS REGION AFFECTED BY POLISH ATROCITIES

Rev. Michael Martyniuk, the Pastor of the Ukrainian-Catholic church in North Dacota, received from Rev. Yaroslav Chemerynsky, the chaplain of the Right Reverend Ivan Buchko, a bishop of the Ukrainian-Catholic church in Galicia, the following letter:

Lviv, October 22, 1930.

Dear Friend:

Perhaps it is well that you are not here, for what is happening in our country now is worse than anything that occured during the World War. I will bring you briefly the terrible news from our hapless land that you may, if possible, inform all Ukrainian people in America about it, so they may know the misfortune that has befallen our people and our land. I, as an eye-witness, saw these things when I accompanied the Right Reverend Bishop Ivan during his recent visiting tour in the villages raided by the Polish punitive expeditions which had been inaugurated allegedly for the purpose of pacifying the country in view of the acts of sabotage but were in fact instituted to terrorize Ukrainian voters in order to break the united front of Ukrainians and to strengthen, by means of terror, the Polish government party.

What our people now undergo surpasses by far the sufferings of Calvary. We visited villages of the districts of Berezhany, Pidhaytsi and Tarnopol. In the town of Berezhany the Poles have ruined the property of the Very Rev. Eusebius Bachynsky; the Ukrainian institution that boards poor students; the Ukrainian club "Besida" (Discourse); the union of Ukrainian cooperatives; the Ukrainian association "Spilka" (Partnership); the law offices of the Ukrainian lawyers Bemko and Zakhidny; as well as the homes of various Ukrainian citizens (of the catechist Rev. Dubitsky, of Judge Korduba, of the Borodaykos, and others).

As a testimony of this destruction, we saw broken icons, tables, chairs, sofas with upholstering torn off, pillows emptied of feathers, walls smeared with fruit jams, pianos with keys and strings torn out, in the pantries various food supplies mixed and soaked with kerosene, — houses without windows, ovens or floors.

Such things we saw in the places which have administrative officers. And what happened in villages? Can you imagine? And how they flogged! Pupils and teachers alike!

The same was going on in the town of Pidhaytsi. Here, I must add, the atrocities were perpetrated by a police punitive expedition, one-thousand men strong, enforced by the eighth regiment of Uhlans from Terebovla, the sixth regiment from Stanyslaviv and the fourteenth regiment from Lviv (Lemberg).

In the town of Berezhany the police even interfered with our tour, forbidding taxis and coaches to drive us so that we had to get to the station, several miles away, on foot.

In the town of Pidhaytsi, they brutally beat Rev. Blozovsky, the former deputy Yavorsky, the district organizer Danchuk and many other citizens, not even sparing men over 80 years of age. They were all tortured in the city hall and then, handcuffed, were thrown into a cellar, there to regain consciousness. At the same time all the properties of Ukrainian societies, libraries (the books being torn in twain crosswise), other institutions and private citizens were being demolished. I would never have believed such things possible had I not seen them with my own eyes.

In the village of Verbiv, Rev. Sodomora was flogged so brutally that he became mentally deranged. His wife Irene and daughter Mary were also badly beaten. Their home is a ruin. The teacher Romankiv, wounded with bayonets and handcuffed, was dressed with the cap and sash of the Ukrainian sporting society "Sokil" (Falcon) and dragged through the village by the police who shouted mockingly, "Now we know whom we beat. We see that you are an Ukrainian!"

The tin roof of the co-operative store was pierced with bayonets, a part of it was torn off, and the interior of the store demolished. The police unroofed the thatched houses of leading villagers and did them other damage.

In the village of Holhoche, they flogged Rev. Kostiuk three times and crushed his head with a rifle butt.

His wife, who lay in confinement, was dragged out of bed allegedly for the purpose of search. Then, before her very eyes, their home was demolished. Sick with childbed fever she is now struggling with death. Equal tragedies were the fate of the villagers. Here the police again stopped us, attempting to prevent the Bishop from communicating with his flock. Only on the Bishop's firm stand did they let him proceed.

In the village of Morenivka, the priest Rev. Kmytsykevich was spared but the village appears as if struck by a hurricane. Literally, every house is unroofed; those that were covered with straw stand with thatches torn away; tin roofs were punctured so many times that they look like sieves; shingled roofs were split; terra-cotta roofs were beaten into shards. The houses stand without windows, doors, or ovens — a veritable ruin.

The populace hides in forests, as in the times of Tartar invasions. The village has no water, for the police drained cesspools into the wells and threw into them feathers from pillows and featherbeds. All the property was robbed, stacks of grain scattered asunder and trodden into a litter. Grain that had been already threshed was soaked with kerosene. Four girls had been ravished. Hogs and cattle were seized, hens shot.

In the village of Zarvanytsya, Rev. Vasyl Holovinsky was given two hundred blows with a cudgel. He coughs blood, a living corpse. His wife, an expectant mother, was morally tortured; for instance, before her very eyes an Ukrainian by the name of Hopey was made to jump from a roof to the ground, then to play a violin and dance while they whipped him. Rev. Holovinsky was tortured by the policeman No. 662 of the 8th regiment of infantry. The torturers were led by the police commissioner Hrabowski of Lviv (Lemberg). The Bishop's residence was destroyed.

In the village of Vyshnivchyk, Rev. Chopiy was slightly beaten, but his wife was flogged unmercifully. Their daughter Lydia was beaten so badly that a bone in her arm was broken. The Polish and Jewish physicians of the vicinity, by order of the authorities, refused to give medical aid to Ukrainian people. In the hospital at Pidhaytsi the flogged and wounded are told by Sisters of Mercy that this is a Polish vengeance for the year of 1918. The Right Rev. Ivan took Lydia Chopiy in his wagon to a physician in the city of Tarnopol.

In the village of Bohatkivtsi, Rev. Eugene Mandziy was tortured in a horrible manner. He bears eighteen cuts made with bayonets. A gendarme jumped on his chest and stamped upon him with his booted feet. They scalded him with boiling milk, and pinning him under a heavy chest, abandoned him. Not one object in his house was left intact. Here vandalism reached its peak. The crucifixes were smashed. The icons were broken, the pictures of Jesus and Mary were pierced with bayonets. There is not one piece of furniture or utensil left undamaged. The house is littered with broken pieces of a sewing machine, phonograph, zither, violin, guitar, wall clock, kitchen utensils, and so on. Not one whole book was left; even birth records of the parish were not spared. All this was mixed with ashes, soot, broken glass, shards, grain, flour, grits, sheaves, dung and other things.

Yakymets, a student of theology, was also wounded with bayonets. From the home of Rev. Mandziy many articles such as underwear, clothing, a lady's gold watch were stolen by the police. As evidence of their robbery, a suit of underwear of Rev. Mandziy was found after they dropped it at the other end of the village. Ivanna, an 11 year-old daugther of Rev. Mandziy, was also brutally beaten. In a similar manner leading peasants of the village were robbed and brought to ruin. Not even the church was spared, for the police searched the church and desecrated the banners, especially those bearing Ukrainian embroideries. The principal of the local school, Mr. Ryzhevsky, was also flogged.

In the village of Kutkivtsi, Rev. Michael Kozoriz was mishandled, the village destroyed. Among other things the police smashed the musical instruments of the local reading circle "Prosvita" (Enlightenment).

The village of Denysiv met a similar fate. Even old people were not spared. Young people took shelter in the woods.

The villages are deserted. The wind blows through empty homes, which were left without windows, doors or furniture. The wind moans a cruel song which is hearkened to by all the Ukrainian people.

During our entire trip, which lasted a week, we dined only once, for peasantry had no food to offer us. The same despair and desolation were met on our tour through the districts of Bibrka, Rohatyn, Skole, Sokal, Zbarazh (the villages of Shyly and Dobromirka of this district suffered greatly) and Lviv (Lemberg). This is a trail of ruin, too horrible to register.

"Narodna Lichnytsya" (People's Hospital) at Lviv (Lemberg) is overcrowded with wounded and those suffering from broken ribs and strained muscles.

When attacking a village the police and Uhlans beat the people with rifle butts and then proceed to carry out the punitive expedition, the victims being persons enumerated in lists furnished by the head officer of the district. After these have been flogged, wholesale marauding and revelry starts which ends in wild cries for help and implorations of ravished girls. In the village of Chyzhykiv, in one hut mother and daugther were violated at the same time and the daughter went out of her mind. Many of the tortured have died, but it is difficult to register all this, since either the mail is not delivered or the people are so terrorized that they fear to give the facts of atrocities. Many people were also shot, as for instance in the villages of Hermaniv, Koniukhy, and others.

It was the Right Rev. Ivan's great wish to give the people a word of consolation. He hastened to the homes of the beaten, and in the churches, where the people assembed, he cheered them with his comforting words and reminded them of the sufferings of Christ the Savior. He said, "We follow Christ to Calvary, after which comes the Resurrection. A people that suffers in temporal life will be here rewarded, as in the hereafter there are no peoples, only individual souls. And God's punishment must reach those who torture Catholic clergy."

Verily, it is well that in this maltreatment there was no discrimination between the flocks and their shepherds. Even the Metropolitan's Pastoral Letter was confiscated for it told the Polish government unpleasant truths.

Polish newspapers set their people against us and stir up Polish youth. Our institutions, one after another, are bombed; our parish houses and homes are in flames; shattered are the window-panes in our institutions at Lviv (Lemberg); and the Polish clergy, looking at murders, laugh at the tortured priests, their wives, and parishioners (as was the case in the village of Vyshnivchyk).

I implore you to publish these facts to the world, and if you have friends in American papers, submit to them a translation of this. I assume full responsibility for everything said in this letter, as I have no fear, neither has the Bishop.

I was already searched twice after my returns from tours. They evidently intended to confiscate my notes, but failed. Write me, please, everything of interest. In my parish at Lviv (Lemberg) they have blown up our elementary school of Prince Leo. Would it be possible to raise funds in America to rebuild it? This would strengthen the spirit of our people at Lviv.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Провидінець з Филаделфії, Па. „Хто воює брехнею" — так питаєте редакцію і цитуєте з органу „Провидіння" себто з часопису „Америка" ч. 145 А. Пашука, котрий навязуючи до протестаційного віча у Филаделфії, пише:

„Воюють брехнею, що аж встидно читати. Зараз після походу читаємо у „Свободі", де якийсь „кореспондент" пише, що всі взяли участь у поході, тільки не взяли католики, урядники „Провидіння" і „Америка". Навіть каже, що ці дуже робили перешкоди. Нарід на провінції читає такі відомости і певно вірить, що воно так було. На що власне таку допись містити і вводити нарід в блуд? Один з редакторів „Свободи" був присутний і бачив, що це не правда. Чому він також не помістив, то хіба ради нічого іншого, але файтувати дальше католиків".

На це відповідаємо Вам дослівним зацитованням відповідного місця з „Свободи" ч. 280, в якім сказано про протестаційний похід таке:

„В поході взяло участь все, що було живе, свідоме, благородне й українське. Не було ні одного священика з греко-католицької катедри єпископа Богачевського, ні нікого з єпископського ординаріяту. Саме з боку тих, котрих бракувало, були роблені ріжні перешкоди в справі походу і віча, бо, мовляв, у вічу й аранжованню походу були причасні ті, що шкодять... католицькій церкві. Редакція „Америки" і уряд „Провидіння" пішли вправді домаганням катедри на зустріч, але всі ті домагання стрінулися з рішучим осудом громадянства й похід та віче відбулися так, як ухвалила подавляюча більшість національних товариств. Ота сильна постава громадянства була дійсним триюмфом здорової національної ідеї, поступу й характерности. І тому саме свято випало так величаво."

Питаєте: ХТО БРЕШЕ? Прочитавши одно й друге, розсудіть самі. В поході й на вічу були тисячі Українців католиків, але не було священиків з греко-католицької катедри еп. Богачевського ні з єпископського ординаріяту, а це знає ввесь протестуючий загал, що їх на протипольськім поході й на вічу не було. Це останнє підчеркнула „Свобода". А які перешкоди робило „Провидіння" і „Америка", то можете довідатися з ч. 144. „Америки", де сам Антін Цурковський, предстаник відділів „Провидіння", описує, як „Провидінці" протестували проти комітету, який влаштовував похід і віче, як протестували проти бесідника й як хотіли його обкидати яйцями на вічу, бо він, мовляв, шкодить католицькій справі.

На те все народ зареагував так, що пішов десятками тисяч за комітетом і сердечно витав бесідника. Це бачили тисячі людей і тут вже брехати не можна.

Знову щодо брехні, звернені проти д-ра Мишуги, яку недавно „Америка" відкликувала, пізвана перед суд, так це інша справа. Жалко було наражати робітниче майно на тисячі долярів, бо на тім потерпіли би тільки каса „Провидіння". Це можна завернути.

Пишете, що польська филаделфійська газета „Патріота" лає д-ра Мишугу останніми словами за його промову на протипольськім вічу. Так, польський „Патріота" лає і лають рутенські патріоти. Що тут дивного? Це природне.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА СИРОТИНЕЦЬ-ЗАХИСТ У. Н. СОЮЗА

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Свято відродження української державности.

Державне відродження Західної України відсвятковано в Филаделфії дня 16 листопада величавим концертом.

Рано відправлено панахиду по полеглих героях в українській православній церкві, а о. Кирстюк виголосив принагідну зворушаючу проповідь. Концерт почався в годині 6 вечером. Відбувся в галі Товариства „Горожан при 847 Френклин ул.

Як піднеслася куртина, на сцені побачили ми такий образ:

Хор ім. Кошиця стояв по боках могили, а на переді пластуни з американськими й українськими прапорами. Десь далеко чути було пісню „Ой видно село".

Предсідатель Листопадового Свята, п. Теодор Свистун, відкрив свято. По його промові відспівано „Ще не вмерла".

Вступне слово сказав наш заслужений громадянин Т. Грицей, котрий виголосив коротку, але повну глибокого змісту промову, з якої віяло вірою в нашу побіду, в дійсне воскресення української державы.

Хор ім. Кошиця під проводом о. Кирстюка був душею концерту. З барітонового соло добре вивязався гром. В. Ваврух.

Другою атракцією був недавно зорганізований Хор Драматичного Кружка ім. Тараса Шевченка з 23-ої і Брови улиці, який співав під проводом п. Д. Стецика. Сольовий спів п-ні Анни Мельник принитали всі щирими оплесками.

Виступала на нашій сцені нова артистична сила, молоденька п-на Ольга Грицей, котра відограла дуже гарно „Українську думку" і „Закувала та сива зазуля". Учні відомого нашого знаменитого учителя П. Дубаса відограли скрипковий дует. Були і діточі декламації, які випали дуже добре.

Потім виголосив промову наш делегат з краю, гром. О. Грибівський, названий многими „Амбасадором Доброї Волі".

На початку промовець теплою згадкою спомянув отих усіх, що на шляху до здійснення народнього ідеалу поклали жертву життя. Босих і голих стрільців, що з крісом у руках перемандрували широкі українські шляхи і тих, що з підпілля, в продовженні збройної боротьби, підняли прапор волі. Тих Мельничуків і Шереметів, Крупів і Луцейків, Басарабову, Пісецьких, а вкінці свіжу, теплу ще жертву Покійника Юліяна Головінського, сотника Української Армії.

Відтак бесідник у своїй промові перейшов спогадом нашу збройну боротьбу, започатковану 1-шим листопада 1918-го року й навязуючи до цеї ясної хвилі в житті нашого народу, торкнувся пізніших трагічно-світлих моментів, записаних на сторінках нашої історії в місяці листопаді. Листопад 1922-го року, 1928-го року а вкінці листопад 1930-го року. Ці події позначують, що Українська Армія після збройної боротьби на полі бою проти Москалів і ляшні не перестала існувати. Українська Армія живе й діє. „З підземелля — говорив промовець — вийшло християнство, що опанувало світ. З підземелля вийде й Українська Армія, що не тільки очистить наші рідні землі від усіх ворогів, але й забезпечить нашому народові свобідний розвиток його природних прав". Хоч теперішні хвилі, які ми переживаємо в супроводі заграви пожеж, актів насильства і знущань, що їх доводиться нашому народові в безконечній черзі переносити, є болючі, однак вони дають свідоцтво нестримного національного гону до волі. Звірські побої, що їх доконують ляцькі посіпаки над нашими старцями, насилування наших малолітніх дівчат і молодиць, заповнені вщерть тюрми нашими людьми, скритовбивчі морди, доконувані оцею умундурованою голотою над українськими громадянами, це докази безсильности ворогів супроти росту нашої національної сили.

Жертви? Правда, жертви є й вони мусять бути, якщо нарід не хоче відцуратися того всього, за що стільки людей стратило й клало в жертву своє життя. Всі теперішні наші втрати й шкоди є нічим супроти тих жертв, що їх наш нарід поносить що дня, що хвилини для зміцнення кайдан, що його ними ворог давить. Кілька знищених просвіт, шкіл, склепів це є нічого супроти того, що ворог нищить всіми засобами нищить усі наші надбання культурні й матеріяльні в цілому, не дозволяє нам розвиватися на всіх ділянках нашого життя, не дозваляє нам бути вільними. Кількадесять або й кількасот ранених або й убитих є нічим супроти того, що сини нашого народу мусять на випадок війни давати данину своєї крови в обороні ворога. А досить ми вже дали цієї крови в обороні наших панів-гнобителів. Пора вже нам і за нашу власну справу кров проливати. Скільки то тисяч наших людей згинуло в обороні ось н. пр. Австрії, а скільки жертв ми поклали в часі нашої збройної боротьби? Мадяри більше вивішали наших людей, ніж ми їх втратили в обороні нашого народу. Скільки майна народнього пішло в часі світової війни на поталу, скільки існувань змарновано! До сьогодня наші люде ще живуть мов звірі в підземних печерах і ліпянках! Тоді то наші патріоти, „батьки народу", які тепер розпинаються за народне добро, не були так дуже вразливі на шкоди, заподіяні нашому народові. Не вигукували про безвідповідальність Австрії й не закликали нікого до оборони народу, як це тепер роблять на адресу У. В. О., а покірливо згинали свої спини та ще й огнистими словами загрівали цей народ до видержливости й геройзму. Во імя чого вони це робили? Во імя рабства, цеї духової неволі! Проти цього духового рабства бореться й буде боротися У. В. О. в свідомости, що раб ніколи не піднесеться проти ворожого ярма й що духова неволя є угольним каменем усякого иншого поневолення. У. В. О. не злякається ніяких комунікатів наших партійних провідників. Не злякається оцього закиду „безвідповідальности", цього оплюгавлювання революційно-визвольного руху! Ці всі атаки рабів-безхребетників не стримають борців, не захитають їх віри, вони можуть тільки скріпити революційно-визвольну боротьбу. А тих провідників, на усій українській землі й на еміграції „сущих", виявить у повній наготі й гнилі їх рабської душі й дасть наглядний доказ їх непідготованости до тих завдань у недалекому майбутньому, супроти яких теперішні страхіття є тільки легеньким заспівом. Це відбере їм рівнож моральне право заступатися за народне добро й цього слова зловживати. Добро народу не веде через дрібну особисту гризню, через лакейство й лизунство. Добро народу веде через тверду послідовну працю, через завзяту, саможертвенну боротьбу, серед якої виростають сильні, боеві характери, що силою здобувають народові оце добро. Воно, це добро, не веде рівнож через опортуністичну „реальну політику", вимачкування охлапів від переможців!

3000 шкіл розвязаних, 500 церков забраних, тисячі гектарів нашої землі, зрошеної кривавим потом наших прадідів а тепер скольонізованої між зайдів-мазурів, оце вислід вигукування наших „батьків народу" із соймової польської арени про наші кривди й справедливість. А між народами нема кривди й справедливости, а є тільки слабість і сила. Народи, до життя придатні, тільки в боротьбі виростають. Нарід, що не може протиставитися ворожому натискові й хоч побитий не піднесе голови, мусить загинути, при чім стає він сам своїм гробокопателем.

Українська Військова Організація — говорив бесідник — має відвагу голосно заявляти, що не дасть нашому народові стати своїм гробокопателем, хочби він і хотів, не дасть привикати йому до кайдан". До часу остаточної розправи з ворогами буде У. О. О. змагати до того, щоб поглибити прірву між нами й ворогами, буде його спонукувати до безправств, які не тільки нам наносять шкоду, але стократ більшу й ворогови, бо його деморалізують і підривають державний його лад.

Останні події, хоч принесли нам шкоди матеріяльні, хоч спричинили богато терпінь нашим людям, однак ворогам нанесли — не кажучи вже про матеріяльні втрати — такі великі моральні втрати, що ми в инших умовинах не змогли би їм цього заподіяти при стократних наших жертвах і многоміліонових коштах.

Ми спонукали ворога, що той показав своє правдиве лице світові й тим нашим людям незрячим, що бажалиб мирним способом лагодити з ним справу. Ці події відділять рівнож в нашому народі гниль від здорового коріня й штовхнуть цю гниль в обійми переможця, у це ляцьке багно, в якому ця гниль згине. Здоровій частині нашого народу скаже йти з беапощадною боротьбою проти ворогів.

І то є саме досягненням листопада 1930-го року. Промовець при кінці закликав до піддержки визвольної боротьби, яку веде У. В. О., Зединені любовю до Батьківщини — кінчив промовець — станьте, громадяне, одною великою лавою в допомогу отій великій визвольній справі і допоможіть тихим борцям сповнити їх завдання. При вашій громадянській допомозі хочуть ті люде, що їх душі зродились у листопадових днях і випалювалися в огні боїв — оті члени У. В. О. — здійснити великий заповіт: Вільну Українську Державу.

Відтак говорив по англійськи наш діяльний громадянин М. Дармограй, котрий обговорив польські звірства, як вони представлені в американській пресі. Гром. Свистун обговорив події в краю і відчитав протестаційні резолюції, які вислано до Вашингтону, Мек Доналда, Ліги Націй і Келога, теперішнього судді Міжнародного Суду.

Відтак обговорено справу маніфестаційного походу. Все присутнє громадянство заявилося за похід, серед великого одушевлення.

Точний фінансовий звіт із збірки проголосить касієр Листопадового Комітету, гр. П. Кобільник.

Свято закінчилося грімким відспіванням „Не пора" і „Ми гайдамаки".

Боєвик.

— o —

МІЛВІЛ, Н. ДЖ.

Протестаційне віче.

Дня 23. листопада відбулося у нас протестаційне протипольське віче при участи наших і околичних громадян.

Предсідателем віча був громадянин М. Ключка. Секретарювали І. Стельмах і А. Романюк.

Головним бесідником був Д. Стецик, учитель з Филаделфії. Бесідник був недавно в рідним краю і розповів, як то виглядає теперішня польська господарка й боротьба українського народа з окупантом.

Про відносини на Великій Україні говорив наш балетмайстер, В. Авраменко.

Щирі промови бесідників загріли присутних до дальшої допомоги рідним братам. Вислано рівнож ухвалені на вічу протести до Вашингтону і Женеви.

На галі зібрано $73.65. По оплаченню коштів вислано до Обєднання $49.50.

Жертвували:

Казанець 5 дол.; по 2 дол: М. Ключка, Г. Замойський і Холявський; по 1 дол.: Козак, Кирилюк, Гатага, П. Венц, Г. Хамандяк, А. Юзефик, Шамрак, Н. Гнатюк, Т. Дупняк, А. Мурований, А. Колодчак, С. Чепик, Ф. Кравс, Н. Гевчук, С. Сахарницький, І. Романюк, Ф. Ручинський, Т. Ковальський, А. Ковальська, Н. Бекерщук, Ю. Любонький, С. Панчин, І. Капостій, Г. Тимців, П. Чопик, В. Горінь, І. Черкас, М. Власенко, Н. Гулейчук, І. Витязь, Д. Гнатюк, Н. Романюк, Д. Прохорович, М. Бішен, П. Мінко, М. Романюк, М. Любонька, М. Горінь, А. Гнатюк, Н. Н., Н. Н., В. Матолич, й І. Копитко; М. Пеленський 2 дол. Решта дрібними.

Секретарі віча.

РОЗМОВА З АРТИСТОМ БАЛЕТМАЙСТРОМ І. КОСТИНОМ.

Ви питаєте мене, чому я працюю над українським балетом, хоч сам по походженню донський козак.

Ви добре знаєте, пане редакторе, що частина козаків відділу Фронова, порвавши всі звязки з Денікіном, вступила в українську дієву армію (3. залізна дивізія ген. Удовиченка), маючи своєю кінцевою метою визволити спільними силами як Українців так і Донців зпід московського ярма.

Як мистець, я студіював український нарід, його характер, соціяльні та політичні умови життя, та захопився українською піснею, яка своєю музикою та змістом дає багато матеріялу для витворення українського балету.

Вже десять років я працюю над українським балетом, маючи метою піднести його на рівень європейської штуки.

Ви питаєте, чи є окрема школа українського клясичного балету?

Ні, окремої школи не мають ні Росіяне, ні Французи, ні Італійці та інші, але кожен окремий балет характеризується своєю специфічною музикою, лібретом, диспозицією та особливостями танку, котрі відбивають характер та темперамент того чи иншого народу.

Школа балету, таксамо як і музична школа, витворюється віками, є здобутком цілого людства; як на приклад: музичні ноти читають всі народи однаково й всі розуміють, так само як і ноти балетні. Ця загальна школа танку мусить бути обовязковою для кожного українського балетного танцюриста, як головна підвалина для досягнення цілі (мистецької чи матеріяльної).

Вишколений український танцюрист мусить також читати й розуміти танки инших народів, — як музикант може заграти з нот чи то українську мельодію, чи чиюсь иншу.

Безумовно створення українського балету не може бути лише працею балетмайстра. Український балет мусить витворюватися спільними силами хореографа, лібретиста, композитора та маляря.

В Америці я хочу заложити свою балетну студію, щоби потім з ліпших своїх учнів скласти трупу для пропаганди українського балету за кордоном.

На Ваше питання: „Яке культурне та національне значіння має для українського народу танок?" — відповідаю: Танок, піднесений до найвищої мистецької вартости, пробуджує у глядача любов до свого мистецтва, любов до свого народу (духова культура), закріплює національну свідомість та гордість.

Як приклад Вольтер каже, що народні танки мають в собі більш національне забарвлення ніж барви прапору. Крім того танок пробуджує у глядача тугу до краси та правди, тому, що лише в красі та мистецтві розквітає свобода духа українського народу.

ПОДЯКИ.

Складаю щиру подяку головному урядови У. Н. Союза за уділення мені допомоги $50 з фонду запомогового.

Катерина Клеменчук, членкиця 93 від. У. Н. Союза в Сентрал Фолс, Р. Ай.

— o —

Складаю щиру подяку головним урядникам У. Н. Союза за уділення мені $75 з фонду запомогового.

Стефан Гомзяк, член 276 від. У. Н. Союза в Ембрідж, Па.

ПОЗІР! ВУНСАКЕТ І ОКОЛИЦЯ!

ЗАХОДОМ АМАТОРСЬКОГО КРУЖКА З СЕНТРАЛ ФОЛС, Р. АЙ.

— відбудеться — перший раз в Вунсакет, Р. Ай.

ПРЕДСТАВЛЕННЯ

ГРІХИ МОЛОДОСТИ

В НЕДІЛЮ, 21. ГРУДНЯ 1930

В ЦЕРКОВНІЙ ГАЛИ, під ч. 164 Вест Скул улиці.

Початок в годині 6-ій ввечір.

Проситься всіх чесних Громадян прийти на се представлення. Половина доходу піде на У. В. О. в Галичині. 294

Комітет.

— Це нечуване! Це обман!

— Що сталося?

— Я обезпечився на двадцять тисяч долярів і погорів.

— Ну і що ти дістав?

— Три роки тюрми.

— o —

— Дивися, ось іде Пикачинський, йому вже сорок три роки та ще стільки щастя має в любові!

— Як то?

— Бо досі він іще не жонатий!

— o —

Івасеви вмер дідусьо. Івась хоче їхати на похорон.

— Ні, ти не можеш їхати з нами! — сказала мати.

— Коли не можу їхати, то я буду сумувати і не буду плакати — загрозив Івась.

ПОЗІР! ОЛИФАНТ, ПА.! ПОЗІР!

ДИКСОН СИТІ, ТРУП, ПЕКВИЛ, ДЖЕССОП І БЛЕЙКЛИ!

Заходом Українськ. Катол. Парохії і від. Згоди Братств, від. Соединення, від. УРС., від. Провидіння, від. УНС., від. Народ. Помочі, Центрального Реп. Клюбу, Прогресивного Клюбу, Церковних товариств і братств і Київ Клюбу

— відбудеться —

ВЕЛИКЕ ОКРУЖНЕ

ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 21-ГО ГРУДНЯ (DEC.) 1930 РОКУ

в годині 7-мій ввечір

В АВДИТОРІЇ СВ. КИРИЛА И МЕТОДІЯ В ОЛИФАНТ, ПА.

на якім запротестуємо проти ляцького терору над українським народом у Рідним Краю.

Говоритимуть позамісцеві й місцеві бесідники.

Українці! У кого бється українське серце, в чий груди горить свята любов до окровавленої і поневоленої Батьківщини — приходіть! — **Вічевий Комітет.** 294

УВАГА! WOONSOCKET, RHODE ISLAND! УВАГА!

Заходом Комітету Несення Помочі Рідному Краєви, Громади Української Православної Церкви, Товариств У. Н. Союза, Сестрицтва, Молодечих Кружків і місцевого хору Укр. Боян

— уряджується —

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 21-ГО ГРУДНЯ (DEC.) 1930 РОКУ

ПРОГРАМА СВЯТА: В неділю, о 10 рано Служба Божа, відтак Панахида за полеглих Січових Стрільців і Страдальців, замордованих ворогами. При могилі „БОРЦЯМ ЗА ВОЛЮ", будуть асистувати члени Кружка Школи Українських Танків в народніх строях.

ПОПОЛУДНІ ТОЧНО В 3-ІЙ ГОД., В ЦЕРКОВНІЙ ГАЛІ, 394 БЛЕКСТОН СТ.

— відбудеться —

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

Хорові точки виконає хор Український Боян. Сопранове сольо буде співати панна Евгенія Городивська, альтове сольо панна Анна Сусла, супровід пяна панна Марія Познанська.— Вступне слово виголосить гром. Михайло Скибінський. Святочну промову виголосить делегат з рідного краю п. ОМЕЛЯН ГРИБІВСЬКИЙ. Кінцеве слово виголосить гром. Михайло Чагарин, голова Комітету НПРКраєви. Святочну поему виголосить гром. Мартин Проборівський; деклямувати будуть: Волод. Гульович, Степанія Паньків і Ольга Чарна, школярі місцевої школи.

Запрошується до участи в тому святі Українців й Українок з Фол Рівер, Тавтон, Милвил і Бостон, Масс., з Кромптон, Централ Фолс, Павтакет, Провіденс і Менвил, Р. Ай. — Вступні тикети 25 і 10 ц. — Комітет.

УВАГА! ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ШКОЛА В ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.

— уладжує —

ДІТОЧЕ СВЯТО

— яке відбудеться —

В УКР. НАРОД. ДОМІ, 214 FULTON STREET, ELIZABETH, N. J.

В СУБОТУ, ДНЯ 20-ГО ГРУДНЯ (DEC.) 1930 РОКУ

в годині 8-ій ввечір. — Вступ 50 центів. — Діти даром.

Співатиме хор діточий і хор дівчат та грає діточа оркестра. При кінці діти відограють песу І. Франка „Суд Святого Николая". По представленню св. Николай роздасть дітворі дарунки. 292-4

ЗАХОДОМ УКР. НАРОДНЬОЇ ШКОЛИ ПРИ 14 УЛ. В НЮ ЙОРКУ

відограється представлення:

СУД СВ. НИКОЛАЯ

В СУБОТУ, ДНЯ 20-ГО ГРУДНЯ (DEC.) 1930 РОКУ

в годині 7.30 ввечір

В ЦЕРКОВНІЙ ГАЛИ УКР. ПРАВОСЛ. ГРОМАДИ,

334 EAST 14th STREET, NEW YORK, N. Y.

Вступ для дорослих 50 центів.

Діти, котрі уважають, що зробили хоч найменше добре діло, повинні явитись на „Суді Св. Николая". Не тільки ученики Укр. Нар. Школи, але і симпатики. 294

НОВИНА! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! НОВИНА!

ПЕРШИЙ РАЗ В АМЕРИЦІ!

УКРАЇНСЬКЕ ЗАПОМОГОВЕ ТОВАРИСТВО ДНІСТЕР,

відділ 361 У. Н. Союза, дає

В СУБОТУ, ДНЯ 20-ГО ГРУДНЯ (DEC.) 1930 РОКУ

в УКР. НАР. ДОМІ, 217-219 E. 6th St., NEW YORK, N. Y.

велику історичну драму в 5-ох діях, Черкасенка, під назвою:

„ПРО ЩО ТИРСА ШЕЛЕСТІЛА"

Сю драму виставляє Укр. Артистичний Гурток під проводом артиста-режисера В. Бльондиненка. У виставі беруть участь артистки: Міліна, Фенчинська, Редіна; артисти: Верин, Чернюк, Петраш і другі. Мішаний хор під управою Кириченка. Запорожські танки В. Авраменка. Нові декорації. Чудові костюми. Музика.

Початок точно в год. 7.30 ввечір. — Вступ $1.00 і 75 центів.

Запрошуємо всіх громадян до численної участи. На сім представленню будемо принимати в члени У. Н. Союза і Тов. Дністер без вступного. Кождий новий член має бути представлений двома членами Тов. Дністер. Вступайте в члени і обезпечуйте себе в сильній українській організації. Рівнож вписуйте свої діти до Молодечого Департаменту У. Н. С. Використайте сю нагоду! За вдоволення сеї чудової драми і за нагоду стати членом без вступного ручить — Комітет. 294-3

ПОЗІР! СІЧОВИКИ І СІЧОВИЧКИ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧИ! ПОЗІР!

Отсим дає до відома Старшина „Січи Чорноморської" всім членам і членкиням згаданої Січи, що

В ЧЕТВЕР, ДНЯ 18-ГО ГРУДНЯ (DEC.) 1930 РОКУ

ТОЧНО В ГОД. 7.30 ВВЕЧІР, ПІД Ч. 63 ST. MARK'S PL., NEW YORK

— відбудуться —

РІЧНІ ЗБОРИ

Чорноморської Січи, на котрих представиться точний звіт всієї господарки за праці старого уряду, а опісля перша точка на порядку буде вибір нової Старшини та плян будучої праці в Товаристві.

Тому згадується ще раз всім Січовикам і Січовичкам прибути на річні збори, як також і бувшим Січовикам, котрі без причини не являються досі в Товаристві, прийти на збори, де спільно обговоримо працю на слідуючий рік, де перед нами на цей рік стоїть великий національний обовязок, а іменно поширити допомогову акцію потерпівшим в часі „пацифікації" ляцькими варварами на рідній батьківщині. Покажім, що ми гідні носити те імя Січове, котре все ставало і стоїть в обороні Укр. Нації, а товариші, котрі себе не оправдають неявленням на річних зборах, тих на все виключається з Товариства Січи Чорноморської. І зрозуміле буде нам, Січовикам, що ті, котрих і сьогодня ще не обєднає думка в Січові ряди, котрі ще сьогодня не хочуть посвятити тих лише дві години в тиждень для добра Січової Організації, котрі шукають лише причини, аби не бути в Січовій Організації, так це є ті, котрі зовсім не ріжняться від тих ляховарварів, що стараються нас морально та матеріяльно знищити, а наш народ змести з лиця землі. Це вони своїм недбальством мимоволі, несвідомо помагають своїм таки відвічним ворогам. Бо тільки сильними Організаціями як Січи, тільки власними силами з оружем в руках, сильним опором, боротьбою та революцією зможемо знищити свого ворога та збудувати Вільну Самостійну Українську Державу. — Здорові були!

293-4 Іван Перчишин, сотник; Евген Драгінда, писар.

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 21-ГО ГРУДНЯ (DEC.) 1930 РОКУ

буде висвітлюватись одна з найбільших сензаційних українських радянських фільм:

АРСЕНАЛ

В УКРАЇНСЬКІЙ РОБІТНИЧІЙ ГАЛИ,

57-59 BEACON STREET, NEWARK, N. J.

В додатку до фільми будуть висвітлюватись новини з Радянського Союзу. Фільма довга як Два Дні.

Початок першої вистави о годині 3-тій пополудни.

Початок другої вистави в годині 8-мій ввечір.

Ціна для старших 35 центів. — Для дітей 10 центів.

МІТІНГИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ДІТРОЙТ, МІШ. Бр. св. О. Николая, від. 175, повідомляє усіх членів, що річний мітінг відбудеться в неділю, 21 грудня, в годині 1-ій пополудни, в гали парохіяльній при Кайперт ул. На той мітінг є обовязком кождого члена прийти, вислухати справоздання за послідний рік і вибрати уряд на слідуючий рік. Напоминається довгуючих, щоб вже раз вирівнали свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Приходіть всі і приводіть своїх знакомих, нехай впишуться в члени У. Н. Союза, бо тепер принимаємо без оплати вступного. — П. Пошивак, предс.; В. Шеремета, кас.; В. Бартош, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. Мир, від. 324, повідомляє, що річні збори і вибори уряду на 1931 рік відбудуться в суботу, 20-го грудня, в 7-мій год. ввечір, в Укр. Громаді. Всі вкладки мають бути поплачені; довжні будуть суспендовані. Кождий має бути присутний. — О. Горохівський, предс.; Туркот, секр.

ТАВНТОН, МАСС. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 122, повідомляє всіх своїх членів, що річний мітінг відбудеться в неділю, 21 грудня, в годині 2-ій пополудни, в гали товариській при 14 Мейпл Еве. Проситься всіх членів прибути на сей мітінг, бо буде вибір уряду на 1931 рік. — К. Судвинський, предс.; І. Пашковський, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. Сестр. Любов, від. 177, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбудуться в суботу, 20 грудня, точно в годині 7-ій ввечір, в церковній гали при Пілґрім ул. Обовязком є кождого на сі збори прибути, бо є важні справи до полагодження, а рівнож буде справоздання урядників за 1930 рік і вибір уряду на 1931 рік. Довгуючих взивається вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Не явившийся член буде караний після статута. — Ольга Андрець, предс.; Текля Онисько, кас.; Л. Гушляк, секр.

ВЕСТ ІСТОН, ПА. Тов. ім. Б. Хмельницького, від. 137, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінг відбудеться 21 грудня, в годині 1-ій пополудни, в гали парафіяльній при 4-тій улиці. На сей мітінг має явитися кождий член, бо буде справоздання урядників і контр. комісії та вибір уряду на 1931 рік. Кождий член має принести належитість за календар в сумі 30 ц. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть виключені з членства. — І. Дишевський, предс.; Ф. Сагатий, кас.; М. Колодруб, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Тов. Запорожська Січ, від. 117, повідомляє всіх своїх членів, що річний мітінг відбудеться в суботу, 20-го грудня, в годині 8-ій ввечір під ч. 15 Іст 3-та ул. Просимо всіх членів прибути на той мітінг. — Семен Кучма, секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. Бр. св. Николая, від. 5, повідомляє, що річний мітінг відбудеться в суботу, 20 грудня, в годині 7.30 ввечір, в гали Чеського Дому, 29-19 Вулсей Еве. Є важні справи до полагодження. Всі члени повинні вирівнати свої належитости. Не явившийся член заплатить кару 1 дол., а урядник 2 дол. — С. Кривень, предс.; А. Климишин, секр.

ОБОРН, Н. Й. Бр. св. О. Николая, від. 38, повідомляє, що річні збори відбудуться 21 грудня, в церковній гали на Вашінгтон ул. Проситься всіх членів прийти на збори, бо є багато важних справ до полагодження, як також вибір уряду на 1931 рік. На сих зборах будеться принимати нових членів без вступного. Не явившийся на зборах член чи урядник підлягає карі після статута. — А. Бископ, секр.

ЛЯТРОБ, ПА. Бр. Усп. Пресв. Богородиці, від. 61, повідомляє своїх членів, що річний мітінг відбудеться 21 грудня, в год. 2-гій. Обовязком є кождого члена явитись на мітінг і вирівнати свої належитости. Довгуючі члени будуть суспендовані. Є багато справ до полагодження. — Ів. Томашовський, предс.; Л. Гаванчак, кас.; А. Скубяк, секр.

КОРТІС БЕЙ, МД. Бр. св. Михаїла, від. 55, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбудуться в неділю, 21 грудня, точно в год. 1-ій попол. На порядку нарад є зібрання місячних вкладок, справоздання уряду і контрольної комісії та вибір уряду на 1931 рік. Кождий член обовязково має явитись на сих зборах. Не явившийся член буде караний після ухвали. Довгуючі члени мусять вирівнати свої вкладки. — А. Бартох, предс.; Петро Чайковський, кас.; Николай Шандровський, секр.

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Тов. Укр. Січ, від. 170, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінг відбудеться в суботу, 20 грудня, в годині 7-ій ввечір, під ч. 72 Моріс ул. Є дуже важні справи до полагодження, як також вибір уряду на 193[illegible] рік. Буде справоздання уряду і контр. комісії тому проситься членів прибути і вирівнати свої вкладки. Довгуючі члени будуть суспендовані. Не явившийся на мітінг підлягає карі після ухвали з річного мітінгу. — С. Безушко, предс.; А. Мендак, секр.

ГЕЙЗЛЕТОН, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 85, повідомляє своїх членів, що місячний мітінг відбудеться в неділю, 21-го грудня, в годині 1-ій пополудни, в Юніон Гол, Нерт Вайомінг Стр., 2-гий поверх, ч. кімнати 4. Згідно з ухвалою попереднього мітінгу буде порушена справа Сиротинця. Взивається всіх членів, щоби з кінцем року вирівняли свої вкладки не пізнише, як до мітінгу, то є 20 грудня, тому, що зараз по мітінгу секретар вишле місячний звіт до головної канцелярії. Котрі члени не вирівнають своїх вкладок до того часу, будуть подані до суспендовання. — О. Шараварко, предс.; О. Костюк, секр.

БЕНТЛЕЙВІЛ, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 109, повідомляє всіх своїх членів, що річний мітінг відбудеться в неділю, 21-го грудня, в звичайнім місци, в годині 1-шій пополудни. Буде вибір уряду на 1931 рік, роздання календарів і другі важні справи. Не явившийся член буде караний після ухвали. — Олекса Мороз, предс.; Михайло Кендзя, кас.; Михайло Твардонь, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. Тов. ім. Ів. Франка, від. 372, повідомляє своїх членів і членкиць, що річні збори відбудуться в неділю, 21 грудня, в годині 2-ій пополудни, у домі тов. Голловки. Проситься всіх членів і членкиць явитись на означений час, а довгуючих проситься вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Пригадується всім членам-мущинам, щоби принесли по 30 ц. за календар, котрий дістануть на зборах. Контроля і уряду здадуть справоздання, по чім буде вибір уряду на 1931 рік. Не явившийся мали підлягає карі 1 дол., а урядник 2 дол. — Ю. Голинський, предс.; М. Дубас, кас.; Д. Семенюк, секр.

НОРТГЕМПТОН, ПА. Сестр. св. Ольги, від. 318, повідомляє всіх своїх членкиць і членів, що річний мітінг відбудеться в неділю, 21 грудня, в годині 2-ій пополудни, в гали церковній. Проситься всіх прийти на сей мітінг, бо є важні справи до полагодження. Буде справоздання уряду і контрольної комісії та вибір уряду на рік 1931. Також буде роздача календарів за оплатою 30 ц. Проситься всіх довгуючих вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Не явившийся член без важної причини буде караний після статута.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Бр. св. Володимира, від. 130, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 20 грудня, в годині 8-ій ввечір, в Укр. Домі, 217 Іст 6-та ул. Обовязком є кождого члена явитися на зборах і заплатити свої довги перед річним мітінгом. Буде роздання календарів на 1931 рік за оплатою 30 ц. Члени, котрі ще не зложили жертви по 1 дол. на Сиротинець, мають принести на сі збори. Пригадується інтересованим членам, щоби привели з собою нових членів, бо будемо принимати до Братства і У. Н. Союза. — Николай Марків, рек. секр.

КАРНЕГІ, ПА. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 384, повідомляє своїх членів, що річний мітінг відбудеться в неділю, 21-го грудня, точно в годині 2-ій пополудни, в гали парафіяльній. Проситься усіх членів прийти на сей мітінг, бо буде справоздання урядників і вибір уряду. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Будемо принимати нових членів і дітей без оплати вступного. Не явившийся на сей мітінг член заплатить кару 1 дол., а урядник 2 дол. — З. Судяк, предс.; В. Туркот, кас.; Д. Яворський, секр.

ДЕНБУРИ, КОНН. Бр. св. О. Николая, від. 381, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбудуться в неділю, 21 грудня, в гали Коркордя, Гросби улиці. На сі збори мають явитися всі члени, бо се є послідні збори сего року. На сих зборах будемо принимати нових членів без вступного. Члени котрі, ще не вписали своїх дітей до У. Н. Союза, повинні се зробити на сих зборах. Буде роздання календарів за оплатою 30 ц., справоздання контр. комісії і вибір уряду на 1931 рік. Не явившийся член підлягає ухваленій карі. — М. Маркевич, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. ім. Ів. Франка, від. 269, повідомляє всіх членів, що річний мітінг відбудеться в суботу, 20 грудня, точно в год. 7.30 ввечір, в гали де звичайно. Проситься всіх членів явитись на означений час та вислухати справоздання урду і контр. комісії. Буде роздання календарів, вибір уряду на 1931 рік та інші важні справи. Родичі повинні вписати своїх дітей сего місяця. Не явившийся на мітінгу член підлягає карі 1 дол., а урядник 2 дол. — Теодор Ціпура, предс.; Дмитро Болоцький, кас.; Стефан Петрик, секр.

РАРІТАН, Н. ДЖ. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 332, повідомляє всіх своїх членів і членкиць, що річний мітінг відбудеться в неділю, 21 грудня, в годині 2-ій пополудни, в гали Укр. Нар. Дому, 10 Колфекс ул. Обовязком є кождого члена прибути на час і вирівнати свої залеглости, бо інакше буде суспендований. Буде вибір уряду на рік 1931 і роздання календарів. Для старших і для дітей добра нагода вписатися без оплати вступного. Не явившийся на сі збори член підлягає карі 50 ц., контра не буде дарована. — Іван Бригіда, предс.; Петро Венгрин, кас.; Я. Данилюк, секр.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. Подається до відома усім членам відділу 288, що звичайний мітінг відбудеться 20 грудня, в годині 7-мій ввечір, в гали, де звичайно. Проситься усіх членів прийти і вирівнати свої вкладки. З довгуючими членами поступиться після статута. — Максим Паращак, предс.; Михаїл Брус, кас.; Михаїл Мушастий, рек. секр.; Іван Малицький, фін. секр.

ДЕРБИ, КОНН. Тов. Запорожська Січ, від. 23, повідомляє своїх членів, що річний мітінг відбудеться в неділю, 21 грудня, в годині 1-ій пополудни; в Ігелс Гол. Проситься всіх членів прийти на сей мітінг, є важні справи до полагодження, як вибір уряду на 1931 рік, справа представлення. Довгуючим членам звертається увагу, щоби або вирівняли свої залеглости, або прийшли і сказали, чи хочуть дальше належати чи ні, бо в противнім разі будуть виключені. Не явившийся член на річний мітінг підлягає карі після статута. — В. Шуран, предс.; С. Шуран, кас.; І. Бінковський, секр.

МАГАНОЙ ПЛЕЙН, ПА. Бр. св. Анни, від. 365, повідомляє, що річний мітінг відбудеться в неділю, 21 груди, в годині 2-ій пополудни, в гали церковній. Буде справоздання урядників і контр. комісії та вибір уряду на 1931 рік. Не явившийся член заплатить кару 50 ц., а урядник 1 дол. — М. Рудянин, предс.; Т. Цебринський, секр.

МІДВІЛ, Н. ДЖ. Отсим подається до відома всім місцевим і позамісцевим членам Тов. Запорожська Січ, від. 347, що річний мітінг відбудеться в неділю, 21 грудня, точно в годині 2-ій пополудни. Обовязком є кождого члена витись на сей мітінг, бо буде вибір уряду на 1931 рік і справоздання касове. Довгуючих членів проситься вирівнати свої вкладки. — П. Чопек, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. Тов. Запорожська Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітінг відбудетьс в неділю, 21 грудня, в годині 1.30 попол. в гали церковній. Пригадується довгуючим членам, щоби вирівнали свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Кождий член отримає календар за оплатою 30 ц. Пригадується ще раз тим членам, котрі ще не переписали своїх дітей з молод. департаменту до старших членів, щоб зробили се на сім мітінгу, бо пізнише будуть більше платити. Будемо принимати нових членів і дітей. — М. Дмитрів, предс.; Й. Клебан, кас.; І. Маркович, секр.

ОЛІЕН, Н. Й. Тов. Запорожська Січ, від. 363, вибрало на 1931 рік слідуючий уряд: Д. Мішанець, предс.; Ол. Іванців, заст.; Д. Базів, секр.; Г. Підскальний, заст.; І. Скробач, мол., кас.; І. Кліщ, заст.; С. Луцишин і М. Сеник, контрольори; А. Лялюк і Я. Свередюк, надз. хорих; М. Леськів, капітан; Н. Леськів, госп. Н. Д. і бібліотекар.; І. Базів, касієр Нар. Дому.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

—o—

НЮАРК, Н. ДЖ.

На пропаганду.

Злучений Комітет переслав від українського громадянства в Нюарку $100 на видання брошури в англійській мові в справі польських звірств у Галичині й на поширення пропаганди в українській справі серед чужинців.

Це є високе розуміння дійсних народних потреб, бо відноситься до справи пропаганди, яка являється надзвичайно важною, а, на жаль, і дуже занедбаною справою.

Гроші вислано до Обєднання.

—o—

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

З хрестин на УВО.

З нагоди хрестин у Михайла й Анни Чабрак на зазив нижче підписаного зложили: по $5: Михайло й Анна Чабрак; по $1: Т. Пізнак, А. Білецький, І. Процаник, Я. Лолушанський, П. Макар, І. Чабрак; по 50 ц.: М. Процаник, К. Білецька і М. Макар. — Разом $17.

Т. Пізнак.

—o—

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Збірка на допомогу краєви.

Переслано до Рідного Краю через Обєднання $74. $37 на інвалідів, а $37 на політичних вязнів у Галичині.

Гроші ці зібрано льокальним місцевим комітетом на листопадовім концерті, 2. листопада с. р.

Михайло Довгий.

—o—

ГАРТФОРД, КОНН.

Збірка на інвалідів.

З нагоди забави в наших громадян Апановичів зложили пожертви на наших інвалідів в Рідному Краю громадяне, котрі то були на цій забаві: Л. Апанович, Е. Данилів, А. Локоть, П. Ґреґоза, М. Лата, М. Курдина, Й. Мокрицький, С. Бицко, В. Салецький, А. Салецька і Ю. Парфанович. — Разом зібрано $9.

Збірка на УВО.

З нагоди забави в наших громадян Дмитра й Христини Каганяк присутні гості зложили на боєвий фонд $12. Жертву зложили: Д. Каганяк, Е. Данилів, А. Локоть, Л. Апанович, М. Лата, І. Шустак, П. Ґреґоза, А. Кенджора, М. Курдина, І. Гапкевич, П. Шаркевич, М. К. — Разом вислано до Рідного Краю через Обєднання $21.

Присутний.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ТАРЗАН СЕРЕД МАЛП.

(18)

Тарзан хотів дуже вернути до хати та вести далі свої розсліди серед її дивних предметів. Одного дня рано він і вибрався туди. Він найшов ніж коло костий ґориля. Він увійшов до середини, замкнув двері та звернув увагу на книжки з образками.

—o—

Образи захопили його найбільше. Один образок, що зображав малу малпу, подібну до нього, просто його одушевляв. Малпочка мала дивну кольорову шкіру, бо за неї він узяв одіж особи на образку. Під образком були значки, немовби маленькі комашки.

—o—

Він дивувався довго. Поволи він запамятував собі сі значки, і як йому було 15 літ, він уже знав, котрі значки йдуть у парі з кождим образком. Він ходив до хати кождого дня.

—o—

Одного дня він найшов у шуфляді стола кілька олівців. Потягнувши одним з них по столі, він здивувався немало, побачивши, що він лишає за собою чорний слід. Він пробував з часом наслідувати рисунки з книжки та значки, що були під ними. Се йшло йому дуже трудно.

—o—

Довго пробуючи, він пізнав, як найкраще держати олівець. У сей спосіб він почав писати. Відтак усе вже йшло скорше. Розум говорив йому, що він належить до породи, відмінної від малп, своїх товаришців. Він був чоловіком. Він не знав, що він не вміє говорити по людському.

—o—